

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 62 0 Ст 012211 20 Рев
Бања Лука, 14.10.2020. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Сенада Тице, као предсједника вијећа, Росе Обрадовић и Тање Бундало, као чланова вијећа, у правној ствари предлагача Општина Љ., против стечајног дужника ЈП „К. и ч.“ – у стечају д.о.о. Љ. и Пословне јединице „Г.п.“ Љ., са сједиштем у Љ., кога заступа стечајни управник Б. Ш. из И.С., одлучујући о ревизији стечајног повјериоца „Љ.“ д.о.о. Љ., кога заступа М.П., адвокат из Б.Л., против рјешења Вишег привредног суда у Бањој Луци број 62 0 Ст 012211 20 Пж од 17.8.2020. године, на сједници одржаној 14.10.2020. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеним рјешењем Окружног привредног суда у Требињу број 62 0 Ст 012211 19 Ст од 26.6.2020. године, закључен је стечајни поступак над стечајним дужником ЈП „К. и ч.“ д.о.о. Љ. МБС 62-01-0021-14; одређено је да ће се то рјешење објавити у “Службеном гласнику Републике Српске“, АПИФ-у Требиње, на огласној табли тога суда и доставити свим повјериоцима и другим лицима која имају правни интерес; и да ће по правоснажности истог, бити достављено Одјељењу за регистар истога суда, ради брисања стечајног дужника из судског регистра и ЈП „Г.п.“ Љ.; и да су обавијештени стечајни дужник, стечајни управник, стечајни повјериоци и заинтересована лица, да правне посљедице закључења стечајног поступка наступају 8 дана након објављивања рјешења у Службеном гласнику Републике Српске.

Другостепеним рјешењем Вишег привредног суда у Бањој Луци број 62 0 Ст 012211 20 Пж од 17.8.2020. године, жалба стечајног повјериоца „Љ.“ д.о.о. Љ. је одбијена и првостепено рјешење потврђено.

Стечајни повјерилац „Љ.“ д.о.о. Љ. ревизијом побија наведено рјешење, због повреда одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права и предлаже да се исто преиначи, да се оба нижестепена рјешења укину или да се укине другостепено рјешење и предмет врати на поновно суђење.

У одговор на ревизију стечајни управник предлаже да се ревизија одбије.

Ревизија није основана.

Предлагач у овом поступку предлаже провођење стечајног поступка над стечајним дужником.

Из утврђеног чињеничног стања произлази: да је рјешењем Округног привредног суда у Требињу број 62 0 Ст 012211 19 Ст од 3.10.2020. године, на приједлог предлагача покренут претходни поступак за испитивање услова за отварање стечајног поступка над ЈП „К. и ч.“ –д.о.о. Љ.; да је стечајни управник поднио извјештај (од 11.11.2019. године), о стању пословања стечајног дужника, према којем: стање рачуна стечајног дужника на дан 25.9.2019. године износи 14,09 КМ, да је НЛБ банка извршила блокаду рачуна стечајног дужника (на основу налога принудне наплате по судској одлуци на име потраживања ревидента у износу од 83.859,18 КМ), да дуг стечајног дужника према добављачима износи 20.177,00 КМ, да су његова потраживања од купаца на дан 30.9.2019. године 74.732,01 КМ и да је за извршене услуге (до престанка рада стечајног дужника) наплаћен износ од 5.179,49 КМ, да су обавезе стечајног дужника по основу ПДВ 5.209,10 КМ, на име директних пореза 7.423,26 КМ и да стечајни дужник дјелатност обавља у пословним просторијама предлагача и са опремом (возило за одвоз смећа) у власништву предлагача и да стечајни дужник има 6 запослених радника, да је стечајни дужник 2017. годину пословао са нето добитком од 10.338,00 КМ, а 2018. годину са нето губитком од 6.284,00 КМ. На основу наведеног извјештаја стечајни управник сматра, да су испуњени предуслови из члана 97. Закона о стечају („Службени гласник Републике Српске“, број 16/16, даље: ЗС), за отварање стечајног поступка над стечајним дужником који се тичу: платежне неспособности дуже од 60 дана и да стечајни дужник није у могућности наставити пословање у току претходног поступка.

Слиједом наведеног, рјешењем Округног привредног суда у Требињу број 62 0 Ст 01221119 Ст од 22.11.2019. године отворен је стечајни поступак над стечајним дужником, за стечајног управника именован је Б.Ш. и оглас о отварању стечајног поступка је објављен у „Службеном гласнику Републике Српске“, број 107/19, а стечајни повјериоци, међу којима је и ревидент, пријавили су своја потраживања.

На извјештајном рочишту од 30.1.2020. године стечајни управник је поднио извјештај који је усвојен од стране свих стечајних повјерилаца, уз примједбе прокуристе и пуномоћника ревидента, утврђене су обавезе стечајног дужника и формиране су коначне Табеле стечајних повјерилаца вишег и општег исплатног реда тако, да укупно пријављена потраживања повјерилаца према стечајном дужнику износе 170.426,59 КМ, од чега потраживање повјерилаца вишег исплатног реда износи 43.992,70 КМ, а потраживања повјерилаца општег исплатног реда 126.433,89 КМ, док је од стране стечајног управника оспорено потраживање општег исплатног реда у износу од 26.606,22 КМ, слиједом чега, укупно призната потраживања стечајних повјерилаца износе 143.410,52 КМ. На истом рочишту донесено је рјешење да се затечена имовина књиговодствене вриједности у износу од 923,16 КМ (која је власништво предлагача), враћа – Општини Љ. (која је оснивач стечајног дужника), на име дуга стечајне масе. Стога је на основу приједлога стечајног управника од 24.6.2020. године, рјешењем првостепеног суда број 62 0 Ст 012211 19 Ст од 26.6.2020. године, закључен стечајни поступак над стечајним дужником.

Налазећи да је рјешење првостепеног суда донесено на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања и утемељено на правилној примјени материјалног права, другостепени суд је жалбу стечајног повјериоца „Љ.“ д.о.о. Љ. одбио и првостепено рјешење потврдио.

Одлуке нижестепених судова су правилне.

Одредбом члана 191. ЗС прописано је да ако се након отварања стечајног поступка испостави да стечајна маса није довољна ни за покриће трошкова стечајног поступка, стечајни судија ће закључити поступак (став 1.); стечајни поступак се не закључује ако се предујми довољан новчани износ (став 2.); на поступак закључења стечајног поступка примјењују се члан 55. и 97. овог закона (став 3.); прије закључења стечајног поступка стечајни судија ће саслушати скупштину повјерилаца, стечајног управника и повјериоце стечајне масе, а саслушање се може одржати на извјештајном рочишту (став 4).

И по оцјени овога суда, нижестепени судови су правилно закључили да су испуњени законом прописани услови за закључење стечајног поступка, због недостатка стечајне масе (члан 191. став 1. ЗС), јер из извјештаја о материјално финансијском стању стечајног дужника, који је на извјештајном рочишту поднио стечајни управник произлази, да стечајни дужник не располаже средствима, па ни за покриће трошкова стечајног поступка, нити се из уплаћеног предујма могу подмирити трошкови који су већ створени, а да стечајни дужник не располаже покретном и непокретном имовином из које би се могли намирити стечајни повјериоци. Овакав закључак овога суда је у складу са одредбом члана 191. став 1. ЗС, сагласно којој одредби - недостатак стечајне масе је законом прописани услов, за закључење стечајног поступка.

С обзиром на напријед наведено и на чињеницу да стечајни дужник не обавља пословну дјелатност од 1.7.2019. године и да нема средстава за даљње вођење стечајног поступка, првостепени суд је правилно, у складу са одредбом члана 191. ЗСП, донио одлуку да закључи стечајни поступак због недостатка стечајне масе, а другостепени суд није погријешно када је такву одлуку првостепеног суда, поводом жалбе стечајног повјериоца - овдје ревидента, потврдио.

У ревизији ревидент поново истиче наводе и приговоре које је истицао у жалби, а и у првостепеном поступку у коме се одлучивало о отварању стечајног поступка, којим указује на хронологију покретања и окончања предметног поступка, о чему побијано рјешење садржи ваљане разлоге, које као правилне прихвата и овај суд.

Како је напријед наведено рјешење, од 22.11.2019. године, о отварању стечајног поступка над стечајним дужником постало правоснажно и да исто није предмет побијања у овом ревизионом поступку, наводи ревизије да стечајни поступак у конкретном случају није на ваљан начин покренут (да је приједлог поднијело неовлаштено лице), без значаја су за правилност побијаног рјешења.

Из истих разлога, ни указивање у ревизији да је ревидент током поступка предлагао да се, умјесто стечајног поступка над стечајним дужником отвори поступак реструктурирања, не доводи у сумњу законитост побијаног рјешења, јер правоснажношћу рјешења о отварању стечајног поступка (што значи, неприхватањем приједлога ревидента за отварање поступка реструктурирања), законска је презумција да је то рјешење законито и да се исто не може са основом побијати у овој фази поступка – у ревизији против рјешења о закључивању стечајног поступка.

С тим у вези ваља рећи, да нису тачни ревизиони наводи, да је „Скупштина повјерилаца донијела одлуку о реструктурирању стечајног дужника и да отуда, образложење побијаног рјешења не одговара стварном стању“. Насупрот наведеном, према стању списа у овом предмету рјешењем донесеним на другом извјештајном

рочишту од 23.6.2020. године прихваћен је извјештај стечајног управника о економском стању стечајног дужника као и „пријава недостатка стечајне масе“, од стране свих стечајних повјерилаца, осим од стране повјериоца „Љ.“ д.о.о Љ“.

У погледу ревизионих навода да је незаконито рјешење (донесено на извјештајном рочишту од 30.1.2020. године), којим је имовина стечајног дужника књиговодствене вриједности у износу од 953,16 КМ (која се састоји од покретних ствари, о чему је напријед било говора), враћена Општини Љ., која је оснивач стечајног дужника, другостепени суд је дао ваљане разлоге, које према оцјени овога суда, садржи све елементе прописане одредбом члана 191. став. 4. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“ број 58/03 до 61813, даље: ЗПП), па се указује беспредметним понављање датих разлога.

Осим наведеног, наведени износ представља дуг по основу стечајне масе, коју предвиђа одредба члана 94. ЗС, која служи за намирење трошкова стечајног поступка (које је, у износу од 4.000,00 КМ, платила Општина Љ. – а припада јој и право потраживања према стечајној маси, као оснивачу стечајног дужника са 100% учешћа у капиталу (уговореног у износу од 5.000,00 КМ, а уплаћеног у износу од 2.500,00 КМ). Зато, а имајући у виду да се сагласно предње наведеној одредби из стечајне масе, прије стечајних повјерилаца, намирују трошкови стечајног поступка ревизиони приговор, да је доношењем наведене одлуке Скупштине повјерилаца повријеђена одредба члана 76. тачка 11. ЗС, указују се неоснованим.

Наводи ревизије да је другостепени суд починио повреде одредаба парничног поступка из члана 221. и 231. ЗПП, да је побијано рјешење неразумљиво и противно само себи и разлозима рјешења, не могу се прихватити основаним. Ово из разлога што - као прво, побијано рјешење нема тих недостатака, а као друго, овакви ревизиони наводи су уопштени и као такви нису од значаја за законитост наведеног рјешења.

Ни указивање у ревизији на повреде парничног поступка и стечајног поступка, да је суд ревиденту ускратио могућност да се изјасни о захтјевима, приједлозима и наводима, те да је исту повреду починио и приликом уношења у расправни записник садржаја изјаве ревидента, не произлазе из садржаја расправних записника, на којима нема примједби ревидента у том правцу и који су потписани од стране ревидента без примједби.

Ревизиони наводи, да је неоснован закључак суда да стечајни дужник не располаже имовином и да се занемарује да и потраживање према физичким и правним лицима чини имовину (то јесте, обртна средства)..., и да је тиме што је пропустио да предузме радње у циљу наплате потраживања повриједио начело заштите повјерилаца, истицани су и током поступка па и у жалби, у погледу којих је другостепени суд дао разложно и аргументовано образложење, које у свему прихвата и овај суд.

С обзиром на разлоге садржане у овом рјешењу, остали наводи ревизије нису од утицаја на законитост и правилност побијаног рјешења.

Слиједом наведеног, а на основу одредбе члана 248. ЗПП, увези са чланом 254. став 4. истог закона, одлучено је као у изреци.

Предсједник вијећа
Сенад Тица

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарне
Биљана Аћић